

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Prusinowski

w sprawie z odwołania K.Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Poznaniu

o zasiłek chorobowy, opiekuńczy i świadczenie rehabilitacyjne,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń

Społecznych w dniu 17 czerwca 2025 r.,

wniosku Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu zawartego w postanowieniu

z dnia 12 lutego 2025 r., sygn. akt V U 340/24

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

**nie uwzględnia wniosku Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i
Jeżyce w Poznaniu.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 lutego 2025 r. Sąd Rejonowy Poznań - Grunwald i Jeżyce w Poznaniu, w sprawie z odwołania K.Z. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w Poznaniu o zasiłek chorobowy, opiekuńczy i świadczenie rehabilitacyjne, w związku z wniesionym odwołaniem od decyzji z dnia 18 stycznia 2024 r., zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Okoliczności wskazane w uzasadnieniu wniosku nie pozwalają na twierdzenie, że przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu jest usprawiedliwione dobrem wymiaru sprawiedliwości, a w szczególności społecznym postrzeganiem sądu jako organu bezstronnego. Za tego rodzaju kwalifikacją nie przemawiają ogólne stwierdzenia, że odwołujący się jest stroną licznych postępowań w sprawach ubezpieczeniowych, a także to, że wielokrotnie składał wnioski o wyłączenie sędziów, jak również, że kontestuje każdą czynność procesową sądu, a to razem skutkuje przedłużeniem postępowań. Wskazane „niedogodności” nie są niczym nadzwyczajnym w pracy sędziego i zdarzają się w każdym sądzie w Polsce. Dobro wymiaru sprawiedliwości przejawia się między innymi tym, że profesjonalny sąd skupiony jest na merytorycznym rozpoznaniu sprawy. Trudności związane z osiągnięciem tego efektu, wynikające z obstrukcyjnej działalności strony nie mogą odwołać do dążenia do sprawnego rozpoznania sprawy i wyrokowania. W rezultacie, stosowanie przez stronę działań zmierzających do spowolnienia rozpoznania sprawy nie uzasadnia przekazania sprawy innemu równorzędnemu sądowi w trybie art. 44¹ k.p.c. Podjęcie takiej decyzji, z jednej strony, oznaczałoby, że dany sąd nie podołał wyzwaniu procesowemu jakie niesie ta konkretna sprawa, z drugiej zaś, zachęcałoby stronę stosującą obstrukcję procesową do zintensyfikowania swoich działań. Wymóg postępowania w zgodzie z dobrem wymiaru sprawiedliwości nie koresponduje ze wskazanymi efektami. W rezultacie, jasne jest, że wniosek Sądu Rejonowego nie jest trafny.

[r.g.]